

deskisă kă dănccea; în cea deoară sărtă, în dreapta mea te pasăsesemă Isdo, pentru această prînză înaltă, căci nu mă voiașcă să mă părăsească despre pîcă după omă, pîcă kiasă despre după tîrăxără, pîcă despre după omorîtoră sau vîchîgătoră, ne cătă să mă păstească și să mă întinzească dreapta și ne cătă să mă voiașcă păsteasă, din napte-mă, să lă atingă kă măna mea chea dreaptă.

III. Iisusă se zicea la Isda că după aeră de misericordie nemărginite, că cămășă apă să așteptă, că lăcuseste căvintă de lăcă, Isda să se măstre de căpușă, și să căză în țepăki spre a și mărturisi părăsirea.

Dacă, în locă dă se minca de căpăță, Isda își întoarse capulă, și zise:

— Cămășă noate și iubădătorulă cîine e cel mai că lăsă trădă? Cătă dacă călăuă că lăsă trădă să se fi trădată însășă?

— Isdo, zise Iisusă, fie-kape omă își are încoperișă apărătoră, kape, tăpîmisă de către Domnă lîngă leagănilă copilăvlă, înlăuă însodăște nese toată viața sa, afară nemașă daka vre o nelețire mare nu va spăimântă ne această încoperă, și lăuă să facă a se șprăca earfă în ceră. Deacă, înzvăiă după încoperă alăuă tatălăi meă kape și păneă mănele ne okă, că appările întinse; lămată kîmată și i amă zisă: „Fără alăuă em-prievă, frate alăuă stemeeloră, dacă nelețirile săă întimură ne pămîntă?“ Ši elăuă mă a rezunză: „Doamne, după dîntre discipulii tei, după din chei că ū ai lămată priin căpățăi tău și priin esem-prievă tău. te-a trădată de îmbidie, te-a vîndută pentru